

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3041

гр. София, 03.02.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в закрито заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Частно гражданско дело № 20221110105264 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с молба на основание чл. 390, ал. 1 от ГПК /изпратена по подсъдност от Софийски градски съд/ подадена от ИР. ПЛ. Г. за обезпечение на бъдещия й конститутивен иск с правно основание чл. 30, ал. 1 ЗН срещу АН. ПЛ. Г. за възстановяване на запазена част от наследството на Пламен Георгиев Дуцов, накърнена чрез извършените от наследодателя дарения на недвижими имоти в полза на ответницата. Исканата обезпечителна мярка е възбрана върху подробно описаните в молбата четири недвижими имота.

Молителката твърди, че с ответницата по бъдещия иск са преки низходящи /дъщери/ на наследодателя Пламен Георгиев Дуцов, който приживе дарил притежаваните от него имоти в полза единствено на ответницата по бъдещия иск, с което нарушил запазената част на молителката от наследството. Сочи, че не била получила от своя баща никакви дарения и завещания и не й е известно съществуването на друго имущество в наследствената маса. Молителката счита, че е налице опасност ответницата по бъдещия иск да се разпорежи с дареното й имущество, което би породило необходимост от предявяване на искове срещу неговите приобретатели. Счита, че предявеният иск е допустим и подкрепен с убедителни писмени доказателства.

Съдът като разгледа подадената молба и приложените към нея писмени доказателства, намира следното. Молбата за обезпечение на бъдещ иск отговаря на изискванията за редовност и изхожда от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

На съда е служебно известно обстоятелството, че Определение № 10478 от 08.12.2021г. постановено по ч. гр.д. № 69903/2021г. по описа на СРС, 118-ти състав, с което е отхвърлено идентично искане на молителката, е влязло в сила на 17.12.2021г., поради което липсва процесуална пречка за разглеждане на настоящата молба като ново искане за допускане на обезпечение.

За да допусне исканото обезпечение, съдът следва да установи, че молителят има право на обезпечение на иска. Такова право той има при кумулативната даденост на следните предпоставки, а именно, когато бъдещият иск е допустим и вероятно основателен и когато е налице интерес от обезпечението, респ. претендираната обезпечителна мярка е допустима и подходяща.

При извършената проверка съдът установи, че бъдещият иск, така както е описан в молбата за допускане на обезпечение, отговаря на изискванията за редовност на исковата молба и се явява процесуално допустими.

Относно обезпечителната нужда на молителката, съдът намира следното. Съгласно нормата на чл. 389, ал. 2 ГПК обезпечение се допуска по всички видове иски /включително конститутивни/, като това правило се отнася както за обезпеченията на предявени иски, така и за обезпечението на бъдещи такива. Правната промяна, която ищецът се домогва да предизвика чрез иска по чл. 30, ал. 1 ЗН, се изразява във възстановяване на едно негово нарушено субективно право – правото на запазена част от наследството съгласно чл. 28, ал. 1 ЗН – чрез намаляване на завещанията или даренията, извършени от наследодателя, които накърняват това право. В зависимост от конкретната хипотеза, възстановяването може да се извърши в натура или в пари /чл. 36, ал. 1 ЗН/, но при всички положения, ако се установи нарушаване на запазената част на наследника – ищец, тя трябва да бъде възстановена. Когато законът не допуска възстановяването да се извърши в натура, съдът е длъжен да възстанови запазената част в пари, дори да не е сезиран с такова искане в исковата молба, тъй като присъждането на сумата е част от предвидения в ЗН начин за удовлетворяване на искането за възстановяване на запазената част от наследството, с което искане съдът вече е бил сезиран /Решение № 66 от 20.04.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5654/2014 г., I г. о., ГК/. Следователно обезпечението на конститутивния иск чрез възбрана върху един или повече имоти при всички случаи способства за реализиране правата на наследника в случай на уважаване на конститутивния иск – в случай, че възстановяването се извърши в натура /чрез връщане на даден имот или имоти в наследствената маса/, обезпечението ще доведе до непротивопоставимост на разпоредителните сделки на надарения с възбранения имот и ще предотврати необходимостта от предявяване на нов иск по чл. 37, ал. 1 ЗН срещу неговия приобретател /в настоящия случай едногодишният срок по чл. 37, ал. 1 ЗН изтича на 22.08.2022г. и същият няма да изтече, ако молителят предяви иска си в рамките на определения от съда срок, което е свързано и с вписване на исковата молба/. Ако пък възстановяването бъде извършено в пари, ищецът ще може да удовлетвори своето парично вземане, възникващо по силата на влязлото в сила съдебно решение, от стойността на възбранения имот.

Следва изрично да се посочи, че допускането на обезпечение върху конкретен имот, предмет на дарственото разпореждане, не рефлектира върху правото на надарения по чл. 34, изр. 1 ЗН да избере друг имот, с който да бъде извършено намалението. Налагането на обезпечителна мярка възбрана по никакъв начин не обвързва надарения да избере именно възбранения имот, но същевременно гарантира, че поне един имот ще остане неотчужден за целите на намалението. В случай, че намалението бъде извършено с друг имот по избор на надарения, с влизане в сила на решението ще отпадне причината, поради която е допуснато обезпечението и същото ще подлежи на отмяна, а възбраната – на заличаване.

Ето защо настоящият състав намира, че за ищеца по конститутивния иск по чл. 30, ал. 1 ЗН е налице обезпечителна нужда от допускане на обезпечение на бъдещия му иск чрез възбрана на недвижим имот, предмет на извършено от наследодателя дарение. Да се приеме противното би означавало да се отрече изобщо правото на обезпечение на иска по чл. 30, ал. 1 ЗН, който резултат не съответства на цитираната по-горе норма на чл. 389, ал. 2 ГПК.

Относно вероятната основателност на иска съдът намира, че същата не може да се изведе единствено от представените с молбата за допускане на обезпечение писмени доказателства. Това е така, защото конкретният обем на наследствената маса може да бъде установен единствено в хода на исковото производство, след изслушване становището на ответника и събиране на ангажираните от него доказателства относно притежаваното от наследодателя имущество към датата на откриване на наследството. Едва след събиране на тези доказателства и евентуалното образуване на маса по чл. 31 ЗН може да се установи каква е реалната стойност на имуществото на наследодателя и дали цитираните в молбата дарения действително нарушават запазената част на ищцата. Съгласно съдебната практика, обаче, преценката за вероятната основателност на иска се извършва въз основа на въведените от ищеца твърдения и подкрепящите ги писмени доказателства, а когато ищецът не разполага с убедителни писмени доказателства, при представяне на гаранция в определен от съда срок при условията на чл. 180 и 181 ЗЗД. Тоест законът задължава съда да допусне

обезпечение винаги, когато искът е допустим и е налице обезпечителна нужда, а вероятната му основателност може да бъде базирана върху изразената от ищеца готовност да внесе гаранция за евентуалните вреди, които ответникът ще претърпи ако обезпечението е неоснователно /в този смисъл Тълкувателно решение № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС/.

На последно място съдът намира, че исканата от молителя обезпечителна мярка – възбрана на всички четири имота, предмет на даренията – е прекомерна с оглед неговата обезпечителна нужда и интерес. В молбата си за обезпечение молителят сочи, че запазената му част от наследството се равнява на 1/4, като според него наследствената маса се изчерпва с дарените имоти, а същевременно се иска възбрана върху всички имоти. При това положение съдът намира, че обезпечението следва да бъде допуснато чрез възбрана само върху един от така посочените имоти – Апартамент № 38, находящ се в гр. София, ж.к. „Люлин 7“, бл. 731, вх. А, ет. 10, представляващ самостоятелен обект с идентификатор 68134.4360.292.10.38 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-14 от 06.03.2009г. на Изпълнителния директор на АГКК. Причините за това са следните. На първо място това е имотът, предмет на последния по време договор за дарение /от 14.03.2014г./, поради което, в случай че възстановяването бъде извършено в натура и при липса на избор от страна на надарения, именно това е имотът, който би бил върнат в наследствената маса съгласно правилото на чл. 33 ЗН. На второ място имотът представлява един от двата жилищни имота дарени на ответницата по бъдещия иск, поради което се явява подходящ за целите на обезпечението в случай на уважаване на иска. Освен това видно от посочения в нотариалния акт постоянен адрес на ответницата, същият е регистриран на адреса на другия дарен имот /апартамент № 39/, което е индиция, че ответницата ползва апартамент № 39 за своите жилищни нужди. На трето място стойността на имота по представеното от молителката удостоверение за данъчна оценка се явява най-близка по размер до сочената от нея приблизителна стойност на запазената □ част от наследството, което обосновава съразмерност на обезпечението.

Ето защо съдът намира, че исканото обезпечение следва да бъде допуснато единствено в частта за апартамент № 38, като по отношение на останалите имоти, същото е неоснователно и следва да бъде отхвърлено. Както беше посочено по-горе, обезпечението следва да бъде допуснато при условията на чл. 391, ал. 1, т. 2 ГПК след предоставяне на гаранция в пари в размер на 3000 лева, който размер съдът намери за достатъчен за обезпечаване на евентуалните преки и непосредствени вреди за бъдещия ответник при отхвърляне на иска, с оглед стойността на имота и неговото предназначение.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА обезпечение на бъдещия конститутивен иск на ИР. ПЛ. Г., с ЕГН: *****, с адрес: гр. С, ж.к. „Д“, бл. , вх. , ап. , срещу АН. ПЛ. Г., с ЕГН: *****, с адрес: гр. С, ж.к. „Л“, бл., вх., ет. , ап. , с правно основание чл. 30, ал. 1 ЗН за възстановяване на запазена част от наследството на П Г Д нахвърнена чрез извършените от наследодателя дарения на недвижими имоти, чрез налагане на обезпечителна мярка **ВЪЗБРАНА** върху собствения на АН. ПЛ. Г. недвижим имот, а именно: **АПАРТАМЕНТ №**, находящ се в С, С о, представляващ по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № от 06.03.2009г. на Изпълнителния директор на АГКК, Самостоятелен обект в сграда с идентификатор адрес на имота: град С, район „Л“, жилищен комплекс „Люлин , улица „ блок вх. „“, етаж , апартамент /, сграда , разположена в поземлен имот с идентификатор предназначение на имота: жилище, апартамент, нива на обекта:, със застроена площ / квадратни метра, състоящ се от дневна, стая, кухненски бокс и сервизни помещения, при съседни самостоятелни имоти в сградата, на същия етаж: обекти с идентификатори , под обекта – обекти с идентификатори и над обекта – обекти с идентификатори: , и при съседни по доказателствен акт: изток – тревна площ, запад – коридор, север – апартамент , юг –

апартамент , отгоре – апартамент № , отдолу – апартамент № /заедно с Таванско помещение № //, с площ от 6,25 кв.м., заедно с 0,962% от правото на строеж върху мястото, **ПРИ УСЛОВИЕ**, че бъде внесена по депозитната банкова сметка на Софийски районен съд парична гаранция в размер на **3000 лева**.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ИР. ПЛ. Г. за допускане на обезпечение на бъдещия иск чрез възбрана върху самостоятелен обект в сграда с идентификатор , съставляващ Магазин Е – , находящ се в гр. С, ж.к. „Л“, базар „И“, ет. ; върху самостоятелен обект в сграда с идентификатор , съставляващ Магазин Е – , находящ се в гр. С, ж.к. „Л, базар „И“, ет. и върху самостоятелен обект в сграда с идентификатор , съставляващ Апартамент №, находящ се в гр. С, ж.к. „Люлин“, ул. , бл. , вх. , ет. .

ДА СЕ ИЗДАДЕ обезпечителна заповед на молителя съобразно гореизложеното **след** представяне на доказателство за внесена по сметка на Софийски районен съд гаранция.

ОПРЕДЕЛЯ едномесечен срок, считано от датата на постановяване на настоящото определение /03.02.2022г./, за предявяване на бъдещия иск, в който срок молителят следва да представи и доказателства за това по настоящото дело.

ПРЕДУПРЕЖДАВА молителя, че в случай, че в горепосочения срок по делото не бъдат представени доказателства за предявяване на бъдещия иск, обезпечението ще бъде отменено служебно от съда /чл. 390, ал. 3, изр. 2 ГПК/.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок, който за молителя тече от връчването на настоящото определение, а за насрещната страна – от датата на съобщаването по реда на чл. 396, ал. 1 от ГПК.

Препис от определението да не се връчва на насрещната страна.

Съдия при Софийски районен съд: _____